

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 172: Nhẫn Nhục, Là Ý An Nhẫn, Thuận Thọ. Là An Tâm Thuận Thọ Vậy

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 012)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhẫn nhục, thị an nhẫn, thuận thọ chi ý. An tâm thuận thọ dã.】

(Nhẫn nhục, là ý an nhẫn, thuận thọ. Là an tâm thuận thọ vậy.)

Điều này rất khó thực hiện, nhưng buộc phải làm cho bằng được. Vì sao vậy? Chư vị hãy thử nghĩ xem, nếu quý vị không thể nhẫn, thì việc tu hành của chúng ta làm sao thành tựu? Mấu chốt của tu hành là ở chỗ “Định”, là ở “Thiền Định”. Chúng ta niệm Phật cầu đạt được “Nhất Tâm Bất Loạn”. Chuyện gì cũng không nhẫn được, mà quý vị còn muốn đắc Định sao? Không thể nào được!

Cho nên, “Nhẫn” là công phu dự bị của “Định”. Bắt buộc phải nhẫn được thì người ấy mới có thể đắc Định, mới có thể đạt được Nhất Tâm Bất Loạn. Nói cách khác, nếu chúng ta muốn đạt được Nhất Tâm, muốn đắc Định khai Huệ, thì chẳng thể không tu Nhẫn Nhục. Rời khỏi Nhẫn Nhục thì không còn phương pháp thứ hai nào cả. Điều này vô cùng quan trọng.

“Nhục nhi năng nhẫn” (Nhục mà có thể Nhẫn). Vốn dĩ chữ “Nhẫn” này mang ý nghĩa là an nhẫn (bình yên nhẫn chịu), nhưng các vị Pháp sư dịch kinh lại dịch thành “Nhẫn Nhục”, trong đó hàm chứa ý nghĩa rất đặc biệt.

Kẻ sĩ (người đọc sách) thời xưa ở Trung Quốc rất có khí tiết. Người xưa có câu: “Sĩ khả sát, bất khả nhục”. “Sĩ” là người có học, người có học thì chém đầu cũng không sao, nhưng không thể chịu nhục, không thể chấp nhận sự sỉ nhục. Nghĩa là, giới trí thức Trung Hoa đối với sự sỉ nhục thì quyết định không thể nhẫn chịu. Họ xem việc này rất nặng nề, chém đầu cũng chẳng màng, nhưng sỉ nhục thì nhất định không chịu.

Các vị Pháp sư dịch kinh nhìn thấy người Trung Quốc chấp trước nặng nề như vậy [đối với sĩ diện], nên mới dùng chữ “Nhẫn Nhục”. Nếu nổi nhục mà

còn nhẫn được, thì chẳng còn gì để nói nữa, tất cả mọi thứ khác đều có thể nhẫn được. Vì thấy người ta coi trọng việc này như thế, nên các Ngài mới đặc biệt dịch là “Nhẫn Nhục”.